

خطِ بَلَدِه

ایماندارایِ عِبْرانی

بُزْرِگیِ مَسِیحِ نَسَبَتِ دَ مَلایِکِه هَا

۱ دَ زَمَانِ قَدِیمِ خُدا دَ طَرِیقِه هَایِ کَلو و مُخْتَلِفِ دَ وَسِیلِه اَنبِیَا قَد بَابِه کَلونایِ مو توره گُفت، ۲ مِگَم دَ اَمزِیِ رُوَزایِ آخِرِ دَ وَسِیلِه بَاچِه خُو قَد اَز مو توره گُفت، دَ وَسِیلِه بَاچِه کِه اُو رِه وَارِثِ تَمَامِ چِیزَا قَرَارِ دَد و دَ وَسِیلِه اَزو تَمَامِ عَالَمِ رِه آسْت کَد.

۳ اُو نُورِ جَلالِ خُدا و نِشانِ دِهِنْدِه ذَاتِ خُدا آسْتِه و تَمَامِ چِیزَا رِه قَد کَلَامِ پُرْقُدْرَتِ خُو نِگَاهِ مُونِه. و خَتِیکِه اُو کَارِ پَاکِ کَدو بَلَدِه گُناهِ هَایِ

انسان ره دَ جای اُورد، دَ عالمِ باله دَ دِستِ راستِ
خُدای مُتعالِ شِشت.

۴ دَ اندازه که از ملایکه ها کده مقام شی باله
شُد، دَ امزُو اندازه نامی که صاحبِ شُد ازوا کده
بُزرگتر بود. ۵ چون دَ کَدَمِ از ملایکه ها خُدا تا
آلی ره گُفته که:

”تُو باچه مه اُستی،
ما اِمروز آتِه تُو شُدُم“؟

و یا:

”ما آتِه ازو موشُم
و اُو باچه مه موشه“؟
۶ و غیبتیکه باچه اولباری ره دَ دُنیا میره، اُو

بسم مَوگیه:

”تمامِ ملایکه های خُدا باید اُو ره
پَرستش کُنه.“

۷ دَ باره ملایکه ها خُدا مَوگیه:

”ملایکه های خُو ره رِقَمِ باد ها جور مونه

و خِدْمَتِگَارِی خُو رِه رَقْمِ اَلَنگِه
هَای اَتِش.

۸ مگم اُو دَ بَارِه بَاچِه خُو مُوگِیِه:
”اَی خُدا، تَخْت تُو تا اَبَد بَرقرار مُومنه
و تِیاقِ پادشاهی تُو، تِیاقِ
عدالت-و-انصاف اَسْتِه.

۹ تُو عدالت رِه دوست دَری و از
شَرارتِ بَد مُوبری؛
امزی خاطر خُدا، خُدای تُو،
تُو رِه قَد روعونِ خوشی کَلوتر از
رَفیقای تُو مَسَح کده.

۱۰ و امچنان مُوگِیِه:
”اَی خُداوند، تُو دَ اِبْتِدا بُنیادِ زمی
رِه ایشتی

و اَسْمونا کارِ دِستای از تُو یِه.
۱۱ اونا نیست مُوشه، لیکن تُو
باقی مُومنی؛

اونا پگ شی رقم کالا کهنه-و-فرسوده
مُوشه.

۱۲ تو اونا ره رقم چپن پیچ مونی
و اونا رقم کالا تبدیل مُوشه.

لیکن تو امو آستی که بودی
و سال های تو خلاصی ندره.

۱۳ خدا د کدم از ملایکه های خو تا آلی ره
گفته که:

”د دست راست مه بشی

تا دشمنای تو ره تی پیی زیر پای

تو جور کنم؟“

۱۴ آیا پگ ملایکه ها روح های خدمتگار

نیسته؟ و آیا اونا ری نشده تا بلده کسای

خدمت کنه که وارث نجات مُوشه؟

نجات بزرگ

۱ پس مو چیزی ره که شنیدی باید د دقت
کلوتر دزو توجه کنی تا ازو دور نشنی.

۲

۲ چون آگه پیغامی که دَ وسیله ملایکه ها گفته
 شد، صحیح بود و هر خطا و ناطاعتی منصفانه
 دَ جزای خُو رسید، ۳ پس مو چطور میتنی از جزا
 دوتا کنی آگه ای رقم نجات بزرگ ره نادیده
 بگیری؟ امی نجات ره که اول دَ وسیله مولا
 اعلان شد، بعد ازو دَ وسیله کسای که ازو
 شنیدد، دز مو تصدیق شد. ۴ دَ عین حال، خدا
 ام دزی باره شاهی دد دَ وسیله معجزه ها،
 چیزای عجیب و کارای پُر قدرتِ مُختلف و دَ
 وسیله تقسیم کردنِ تحفه های روح القدس دَ
 مطابقِ خاست-و-اراده خُو.

پیشوای ایمان مو

۵ چون خدا دنیای آینده ره که مو دَ باره شی
 توره موگی، تابع ملایکه ها نکد، ۶ بلکه یگو
 کس دَ یگو جای کتابِ مقدّس شاهی دده گفته:
 ”انسان چی آسته که تو دَ فکرِ ازو آستی،
 یا «باچه انسان» که تو دزو توجه کنی؟

۷ بَلَدِه یِگِ زَمَانِ کِمِ اُو رِه اَز مَلایِکِه

ها کده تاهتر قرار ددی

و تاجِ جلالِ و عِزَّتِ رِه دَ سرِ شیِ اِیشتی

۸ و تمامِ چیزا رِه دَ تَیِ پایِ اَزو

قرار ددی.

آلی که خُدا تمامِ چیزا رِه تابعِ اَزو کده، پس

هیچ چیزِی نَمَندِه که تابعِ اَزو نَبَشِه. لیکِن فِعلاً

مو هنوز نَمینگری که تمامِ چیزا تابعِ اَزو بَشِه.

۹ مگم مو عیسیٰ رِه مینگری که مقامِ شیِ بَلَدِه

یِگِ زَمَانِ کِمِ اَز مَلایِکِه ها کده تاهتر شُد، و

آلی تاجِ جلالِ و اِفتخارِ دَ سرِ شیِ اِیشته شُدِه،

چراکه اُو رَنجِ مَرگِ رِه کَشیدِ تا دَ وَسِیلِه فِیضِ

خُدا مَرِه مَرگِ رِه بَلَدِه پگِ بَچَشِه.

۱۰ خُدا که تمامِ چیزا بَلَدِه اَزو و دَ وَسِیلِه اَزو

و جُودِ دَرِه، تَصمِیمِ گَرِفتِ که بَچِکِیچایِ کَلو رِه

دَ بَزُرگیِ-و-جلالِ خُو بیرِه. و بَلَدِه اَزو مُناسِبِ

بُودِ که سرچشمِه نِجاتِ اَزوا رِه دَ وَسِیلِه رَنجِ

ها کَامِلِ جُورِ کُنِه. ۱۱ چُونِ اُمُو که مُقَدَّسِ مُونِه

و ام کسای که مُقَدَّس موشه، پگ شی د یگ
خانوار تعلق میگیره. امزی خاطر عیسیٰ شرم
شی نمیه که اونا ره «برار» کوی کنه، ۱۲ چون
مُوگیه:

”نام تو ره د برارون خو اعلان موم،
و د مینکل جماعتِ ایماندارا تو ره
ستایش موم.“

۱۳ بسم مُوگیه:

”ما توکل خو ره دزو موم.“

و باز مُوگیه:

”اینه، ما و بچکیچای که خدا
دز مه دده.“

۱۴ ازی که بچکیچا د جسم و خون شریک آسته،
او ام د امزی چیزا شریک شد تا د وسیله مرگ
خو صاحبِ قدرتِ مرگ یعنی ابلیس ره تباه کنه
۱۵ و کسای ره که از ترسِ مرگ د تمامِ عمر خو
د غلامی نگاه شدد، آزاد کنه. ۱۶ چون واضح
آسته که او بلده کومکِ ملایکه ها نمد، بلکه

آمد تا دَ اولادِه اِبْرَاهِیمِ کومک کُنه. ۱۷ دَ امزی
 دلیل لازم بُود که او از هر نگاهِ رقمِ برارون خُو
 جور شنه تا دَ خِدْمَتِ خُدا یگ پیشوای بزرگ
 رحیم و وفادار شده گناهای مردُم ره کِفاره کُنه.
 ۱۸ ازی که او خود شی رنج دیده آزمایش شد،
 او میتنه بلده کسای که آزمایش موشه کومک
 کُنه.

بزرگی مسیح نسبت دَ موسیٰ

۳ امزی خاطر، ای برارونِ مُقَدَّس
 که دَ دَعْوَتِ آسمانی شریک استید،
 فکر-و-هُوش خُو ره سُون عیسیٰ بگیریِد که او
 رسُول و پیشوای بزرگ مو آسته و مو ای ره
 اقرار مونی. ۲ او دَ خُدای که او ره تعیین کد
 وفادار بُود، امو رقم که موسیٰ ام دَ تمامِ خانه
 خُدا وفادار بُود. ۳ چون عیسیٰ از موسیٰ کده
 کلوتر لایقِ احترام آسته امو رقم که آباد کُننده
 یگ خانه از خودِ خانه کده کلوتر لایقِ احترام

آسته. ^۴ آلبته هر خانه دَ وسيله يگو کس آباد
 موشه، مگم آباد کُننده تمام چيزا خُدا آسته.
^۵ موسىٰ مِثلِ يگ خدمتگار دَ تمام خانه خُدا
 وفادار بُوَد تا دَ باره چيزاي شاهدي بديه که دَ
 آينده بايد گفته موشُد. ^۶ مگم مسيح مِثلِ باچه
 دَ بله خانه خُدا وفادار آسته؛ و خانه ازو مو
 آستی، دَ شرطی که امو اطمینان و افتخار اُمید
 خوره محکم نگاه کُنی.

خبردار کدو دَ ضِدِ بے ایمانی

^۷ پس امو رقم که روح اَلْقُدس مَوگيه:
 ”امروز اگه آواز ازو ره ميشنويد،
^۸ دل های خوره سخت نکنيد،
 رقمی که دَ زمانِ ياغيگری کديد،
 دَ وختِ آزمايش دَ بيايو،
^۹ دَ امزو جای که بابه کلونای شمو مره
 آزمايش و امتحان کد،

باوجودِ که اونا دَ مُدَتِ چِل سال
کارای مَره دیدد.

۱۰ امزی خاطر دَ بِلِه امزُو نسل قار شُدُم
و کُفْتُم: 'اونا همیشه دَ دِل های خُو
سُون گُمراهی مورِه
و راه های مَره نَشِنخته.'

۱۱ پس دَ غَیْتِ قار خُو قَسَم خورْدُم
که اونا دَ آراَمِش مه داخل نَمُوشه.

۱۲ آی برارو، احتیاط کُنید که هیچ کُدم از شُمُو
دِلِ شَرِیر و بے ایمان نَدَشْتَه بَشِید که از خُدای
زنده رُوی گردو شُنید، ۱۳ بَلِکِه هر روز یگدیگِه
خُو ره نَصِیْحَت کُنید، تا زمانی که «امروز»
گُفته مُوشه، تاکه هیچ کُدم شُمُو بازی گُناه ره
نَخورید و سنگدِل نَشِنید. ۱۴ مو شَرِیک های
مسیح شُدے، دَ شرطی که اِعتِمادِ اوْلنِه خُو ره
تا آخِر محکم نِگاه کُنی. ۱۵ اُمُو رَقْم که دَ کِتَابِ
مُقَدَّس گُفته شُدِه:

”امروز اگه آوازِ ازُو ره میَشَنوید،

دِل های خُورِه سخت نَكُنید

رقمی که دَ زمانِ یاغیگری کدید.

۱۶ پس اونا کی بُود که شَنِید، ولے هنوز ام
یاغیگری کد؟ آیا اونا تمامِ امزُو کسای نَبُود که
دَ وسِیلَه مُوسیٰ از مِصر بُرو آورده شُد؟ ۱۷ و دَ
بِلَه کُدَم کسا خُدا دَ مَدَتِ چِل سال قار بُود؟ آیا دَ
بِلَه امزُو کسا نَبُود که گُناه کد و جَسَدهای ازوا
دَ بیابو اُفتَد؟ ۱۸ و خُدا دَ بارِه کی قَسَم خورد
که دَ آرامِشِ ازُو داخلِ نَمُوشه؟ آیا دَ بارِه امزُو
کسا که ناطاعتی کد قَسَم نَخورد؟ ۱۹ پس مو
مِینگری که اونا بخاطرِ بے ایمانی خُو نَتَنِست دَ
آرامِشِ داخلِ شُنه.

آرامِشِ قومِ خُدا

۲۰ پس مو باید ترسِ دَشْتَه بَشی، نَشْنه
دَ حالیکه وعِدَه داخلِ شُدو دَ آرامِشِ
ازُو هنوز باقی آستَه، معلومدارِ شُنه که یِگون
از شُمو فرصتِ ره از دِستِ دَدَه بَشه. ۲ چون

خوشخبری امو رقم که دز مو اعلان شد امو رقم
 دزوا ام اعلان شد، مگم کلامی ره که اونا شنید
 بلده ازوا فایده نرسند، چراکه اونا قد شنونده ها
 د ایمان اتفاق نکد. ^۳ لیکن مو که ایمان آوردی
 د امزو آرامش داخل موشی دمزو آرامش که خدا
 د باره شی گفته:

”پس ما د غیتِ قار خو قسم خوردم

که اونا هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“
 باوجود که کار خدا د وختِ خلق کدون دنیا تامو
 شد، ^۴ چون د یگ جای د باره روز هفتم اینی
 رقم موگیه: ”و خدا د روز هفتم از تمام کارای خو
 آرام گرفت.“ ^۵ و د امزو جای بسم موگیه: ”اونا
 هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“ ^۶ و له ازی
 که آرامش هنوز باقی آسته تا بعضی کسا دزو
 داخل شنه و ازی که کسای که سابق خوشخبری
 ره شنید، بخاطرِ نافرمانی دزو داخل نشد، ^۷ خدا
 بسم یگ روز ره تعیین مونه یعنی «امروز» ره

که بعد از وختای کَلو دَ و سِیلَه داوود گُفت و
امو رقم که دَ باله ذکر شده:

”امروز، اگه آواز ازو ره میشنَوید،

دل خُو ره سخت نَکُنید.“

^۸ چون اگه یوشع دَزوا آرامش میدد، خُدا بعد
ازو دَ باره یگ روزِ دیگه توره نَمُوگفت.

^۹ پس آرامشِ روزِ آرام هنوز بلده قومِ خُدا باقی
آسته؛ ^{۱۰} چون هر کسی که دَ آرامشِ خُدا داخل

شُنه، او ام از کارای خُو آرام میگیره، امو رقم
که خُدا خود شی از کارای خُو آرام گرفت.

^{۱۱} پس ببید که سخت کوشش کنی که دَ امزو
آرامش داخل شنی، تا هیچ کس از نافرمانی ازوا

سرمشق نگیره و نفته. ^{۱۲} چون کلامِ خُدا زنده
و فعال آسته، از هر شمشیرِ دُودَم کده تیزتر و

دَ اندازه بُرنده آسته که جان ره از روح و بندها
ره از مغز جدا مونه و فکرها و نیت های دل

ره تشخیص میدیه. ^{۱۳} هیچ مخلوق از نظرِ خُدا
تاشه نییه، بلکه تمام چیز دَ پیشِ چیمای ازو

لُج و بَرَمَلَا آسْتَه و دَزُو پِگ مو باید حِسَاب خُو
ره بَدی.

عیسیٰ پیشوای بزرگِ باعظمت

۱۴ پس، ازی که مو یگ پیشوای بزرگِ
باعظمتِ دَری که از آسمونا تیر شده، یعنی
عیسیٰ باچه خُدا، بیید که اقرار خُو ره محکم
نِگاه کُنی. ۱۵ چُون مو اُو رقم پیشوای بزرگِ
نَدَری که نَتَنه دَ ناتوانی های مو قد مو همدردی
کُنه، بلکه اُو کسی آسته که از هر نِگاه رقم
ازمو وری آزمایش شد، ولے بدُونِ گناه باقی
مَند. ۱۶ پس بیید که قد اِطْمینان-و-جُرأت دَ
تختِ فیضِ نزدیکِ شنی تاکه رَحمت پیدا کُنی
و فیض ره دَ دستِ بیری تا دَ وختِ ضرورتِ مو
ره کومک کُنه.

۱ هر پیشوای بزرگ از مینکلِ انسان ها
۵ اِنْتِخاب شده بلده انسان ها دَ کارای
مربوطِ خُدا تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی

ها ره بلده گناه ها تقدیم کنه. ۲ اُو میتنه که
 قد جاهلا و گمراه ها د نر می-و-مُلایمتی رفتار
 کنه، چراکه خود ازو ام گرفتارِ ضَعف-و-ناتوانی
 آسته. ۳ امزی خاطر اُو امو رقم که بلده گناهای
 مردُم قربانی مونه، امو رقم بلده گناهای خود
 خُو ام قربانی کنه. ۴ هیچ کس ای مقام ره بلده
 خُو نمِیگیره، سِوای که خُدا اُو ره کوی کنه،
 امو رقم که هارون ره کوی کد.

۵ و امی رقم مسیح ام خود شی خود ره
 بزرگی-و-جلال ندد که پیشوای بزرگ شنه،
 بلکه د وسیله امزو تعیین شد که دزو گفت:

”تُو باچه مه آستی،

ما امروز آته تُو شدم.“

۶ و بسم د یگ جای دیگه مَوگیه:

”تُو تا ابد پیشوا آستی،

د مقام مَلکی صدق.“ †

† ۵:۶ پیدایش ۱۸:۱۴

۷ عیسیٰ دَ زمانی که دَ جِسْمِ دَ ای دُنیا بُود، قد
 آوازِ بلند و آوِدیده دَ پیشِ خُدای که میتَنست او
 ره از مَرگ نِجاتِ بَدیه دُعا و عُدْر-و-زاری کد
 و بخاطرِ تسلیم بُودون شی شَنِیده شد. ^۸ اگرچه
 او باچه خُدا بُود، ولِے اطاعتِ کدو ره از رَنجی
 که کشید یادِ گِرِفت ^۹ و کاملِ شُدِه بَلدِه پَگِ
 کسای که ازو اطاعتِ مُونِه، سرچشمِه نِجاتِ
 اَبَدی شُد، ^{۱۰} چراکه خُدا او ره پیشوای بزرگ
 دَ مقامِ مَلکی صدقِ تعیین کد.

خطرِ دُوری از خُدا

۱۱ دَ بارِه مَلکی صدقِ مو کلو چیزا بَلدِه گُفتو
 دَری، مگم بیان شی مُشکِلِ آسته، چراکه ذهن
 شُمو کُند شُدِه. ^{۱۲} چُون تا ای زمان شُمو باید
 معلِمِ ها موبُودید، مگم هنوز شُمو ضرُورتِ دَرید
 که یگو کس اَصُولِ اِبْتِدایی کلامِ خُدا ره بسم
 بَلدِه شُمو یادِ بَدیه. شُمو دَ شیرِ ضرُورتِ دَرید،
 نَه دَ خوراکِ قوی. ^{۱۳} چُون هر کسی که شیرخور

آسته، اُو هنوز ام نلغه آسته و دَ کلامِ عدالت
 خام-و-بے تجربه یه. ^{۱۴} مگم خوراکِ قوی بلده
 آدمای کُته آسته، بلده کسای که فِکرای خوره
 دَ وسیله تمرینِ عادت دده تا بتنه خوب ره از بد
 جدا کُنه.

۶ پس بیید که از تعلیمِ ابتدایی دَ باره
 مسیح تیر شنی و سون کامل شدو پیش
 بوری و بسم تادو نه ایلی که از نو از کارای
 که سون مرگ موبره توبه کنی و از نو دَ خدا
 ایمان بیری ^۲ و از نو دَ باره غسل های تعمید،
 ایشتونِ دست ها بلده دُعا، دُوباره زنده شدونِ
 مُرده ها و قضاوتِ ابدی تعلیمِ بگیری. ^۳ و امی
 کار ره ام انجام میدی، اگه خدا اجازه بدیه.

^۴ چون کسای که یگ دفعه پرنور شده و مزه
 بخششِ آسمانی ره چشیده و دَ روح القدس
 حصّه دره ^۵ و مزه خوبی کلامِ خدا و قدرتِ
 عالمِ آینده ره چشیده ^۶ و بعد ازو از راه بُر شده،
 امکان ندره که اونا بسم سون توبه آورده شنه،

چراکه اونا باچه خُدا ره بلده ضررِ خودون خُو
 بسم دَ صلیب میخکوب مونه و او ره برملا
 بے حرمت مَوکنه. ^۷ اگه یگ زمی، بارشی ره
 که بار بار دَ بله شی موباره چوش مونه و
 حاصلِ خوب بلده دیغونوی خُو میدیه، از طرفِ
 خُدا برکت پیدا مونه. ^۸ لیکن اگه خار و خاشه
 حاصل میدیه، او بے ارزش آسته و نزدیک دَ
 لعنت؛ و دَ آخر ام سوختنده موشه.

^۹ ای عزیزا، اگرچه مو امی رقم توره موگی،
 لیکن دَ باره شمو اطمینان دَری که شمو چیزای
 خوبتر دَ زندگی خُو دَرید که دَ نجات تعلق دَره.
^{۱۰} چون خُدا بے انصاف نییه، او کاری ره که
 شمو کدید و مُحبتی ره که شمو بخاطرِ نامِ ازو دَ
 خدمتِ مقدَّسین نشو دَدید و هنوز ام نشو میدید،
 پُرُمشت نمونه. ^{۱۱} مگم مو آرزو دَری که هر کدم
 از شمو امی رقم جدیت ره بلده یقینِ کامل که
 دَ امید خُو دَرید تا آخر نشو بدید ^{۱۲} و ثمبل

نَبَشِيد، بَلَكِه از كَسَاي سَرْمَشَق بَكِيرِيد كِه دَ وَسِيلَه اِيْمَان و صَبْر وَاِرْثِ وَعَدَه هَا مُوشَه.

يَقِين دَ وَعَدِه خُدا

۱۳ وختِيكِه خُدا دَ اِبْرَاهِيم وَعَدَه دَد، اَزِي كِه اَز خود شِي كَدِه بَزْرگَتَر و جُود نَدَشْت كِه دَزُو قَسْم بُخُورَه، اُو دَ ذَات خُو قَسْم خُورَدِه ۱۴ كُفْت: ” مَا يَقِيناً تُو رَه بَرَكْت مِيدِيْم و نَسْل تُو رَه بَے اِنْدازَه كَلو مُونْم. ” ۱۵ و دَ اَمزِي رَقْم، اِبْرَاهِيم بَعْد اَزِي كِه صَبْر كَدِه اِنْتِظَار كَشِيد وَعَدَه رَه دَ دِسْت اُورْد. ۱۶ آدَمَا دَ يَگُو كَسِي بَزْرگَتَر اَز خود قَسْم مُوخُورَه و قَسْم بَلَدِه اِثْبَات كَدُو خُورَدِه مُوشَه و تَمَامِ جَر-و-بَحْث رَه خَتَم مُونَه. ۱۷ دَ اَمزِي رَقْم وختِي خُدا خَاسْت كِه تَغْيِير نَاپَذِير بُوْدونِ قَصْد خُو رَه دِيگِه اَم وَاَضِحْتَر دَ وَاِرْثَاي وَعَدَه نِشُو بَدِيَه، اُو رَه دَ وَسِيلَه قَسْم تَصْدِيق كَد. ۱۸ اُو اِي كَار رَه كَد تَاكِه مَو دَ وَسِيلَه دُو چِيْزِي تَغْيِير نَاپَذِير كِه اِمْكَان نَدَرَه خُدا دَ بَارَه اَزِوا دَرُوع بُگِيَه،

تَسَلَّى قَوَى پيدا كُنَى، مو كسای كه دَزُو پناه
 بُردے تا اُمیدی ره كه دَ پیشِ رُوی مو ايشته
 شُدِه، محكم بگيري. ۱۹ امی اُمیدِ رِقْمِ يگ
 لَنگَرِ كِشْتِي بَلدِه جان مو محكم و مُطْمَعِنِ اَسْتِه،
 اُمیدی كه دَ جايگاهِ پُشتِ پردِه خانِه خُدا داخِل
 مَوْشِه، ۲۰ دَ جایی كه عيسیٰ دَ عِنوانِ پيشقَدَم
 از طرفِ ازمو داخِل شُدِه و تا اَبَدِ پيشوايِ بزرگ
 دَ مقامِ مَلَكِي صَدِيقِ تَعْيِينِ شُدِه.

دَ باره مَلَكِي صَدِيقِ

۱ امی مَلَكِي صَدِيقِ، پادشاهِ سَالِيمِ و يگ
 پيشوا از جانبِ خُدايِ مُتَعَالِ بُوَد. وختی
 اِبْرَاهِيمِ از شِكِستِ دَدُونِ پادشايو دَ حالِ پس
 اَمَدو بُوَد، مَلَكِي صَدِيقِ قَد ازو رُوی دَ رُوی شُدِه
 او ره بَرَكْتِ دَد ۲ و اِبْرَاهِيمِ دِه-يگِ تَمَامِ چيزا
 ره دَزُو دَد. نامِ ازو اوّل «پادشاهِ عَدَالْتِ» معنی
 مِيدِيه، بعد ازو «پادشاهِ سَالِيمِ» يعنی «پادشاهِ
 صُلْحِ-و-سَلَامَتِي». ۳ آتِه و آبه و پُشتِ نَامِه شِي

معلوم نیبه، روزای زندگی شی ام نه شروع دَره
و نه آخر، بلکه او رقمِ باچه خدا شده تا ابد
پیشوا باقی مومنه.

^۴ پس فکر کنید که ای آدم چیتس بزرگ بود
که حتی ابراهیم بابه کلون مو ده-یگ وُلجه های
خو ره دزو دد. ^۵ آلی از اولاده لاوی کسای
که د مقام پیشوایی تعیین موشه، د مطابق
شریعت امر دَره که از قوم یعنی از برارون
اسرائیلی خو ده-یگ بگیره، باوجود که اونا ام
از پشت کمر ابراهیم آسته. ^۶ لیکن ای آدم که
از نسل-و-نسب لاوی نبود، از ابراهیم ده-یگ
گرفت و کسی ره که صاحب وعده ها بود، برکت
دد. ^۷ و بدون شک، ریزه د وسیله کته برکت
دده موشه. ^۸ د اینجی آدمای ده-یگ میگیره
که مؤمره، مگم د اونجی کسی ده-یگ گرفت
که د باره زنده بودون شی شاهدی دده شده.
^۹ حتی گفته میتنی که خود لاوی که ده-یگ
میگیره ام د وسیله ابراهیم ده-یگ دد، ^{۱۰} چون

وختی مَلکی صدقِ قد اِبراهیمِ رُوی دَ رُوی شُد،
لاوی هنوز دَ پُشتِ کمرِ بابِه کَلون خُو بُود.

عیسیٰ مِثِلِ مَلکی صدق

۱۱ اگه کاملِ شُدو دَ وسیله پیشوایی لاوی
قابلِ دِسترس موبُود - چراکه قومِ اسرائیل
شریعت ره دَ اساسِ امزی پیشوایی دَ دست اُورد
- چی ضرورتِ بُود که پیشوایِ دیگه دَ مقامِ
مَلکی صدقِ ظُهور کُنه دَ جای ازی که دَ مقامِ
هارون تعیین شُنه؟^{۱۲} چُون هر وختیکه دَ قانونِ
پیشوایی تغییر مییه، لازمِ آسته که دَ شریعت ام
تغییر بییه. ^{۱۳} کسی که امی چیزا دَ باره شی
گفته شُده، دَ یگ طایفه دیگه تعلقِ دره که ازو
طایفه هیچ کس هرگز دَ پیشِ قُربانگاهِ خدمت
نکده. ^{۱۴} ای واضح آسته که مولای مو از طایفه
یهودا ظُهور کد که موسیٰ دَ باره پیشوا شُدون
یگو کس امزو طایفه هیچ چیز نگفت. ^{۱۵} و ای
دیگه ام روشوتر موشه، وختیکه یگ پیشوای

دیگه مثلِ مَلکی صدقِ ظُهورِ مُونه، ^{۱۶} امو که دَ
اساسِ شریعت و مُقرراتِ جِسمانی پیشوا نَشُد،
بَلکه دَ وَسِیلَه قُدرتِ زندگی از-بِین-نَرفتَنی.
^{۱۷} چُون دَ باره ازو شاهِدی دَدَه شُدَه که:

”تُو تا اَبَد پیشوا اَسْتی،

دَ مَقامِ مَلکی صدق.“

^{۱۸} از یگ طرف حُکمِ سابقِ باطلِ شُد، چراکه
ضعیف و بے فایده بُوَد، ^{۱۹} چُون شریعت هیچ
چیز ره کامل نکد، و از طرفِ دیگه یگ اُمیدِ
خوبتر دَدَه شُد که دَ واسِطَه ازو مو دَ خُدا نزدیک
مُوشی.

^{۲۰} و ای پیشوایی بَدُونِ قَسَمِ نَبُوَد، چُون دیگر و
بَدُونِ قَسَمِ پیشوا شُد، ^{۲۱} لیکن ای شخصِ قد
قَسَمِ پیشوا شُد، چراکه خُدا دَزُو کُفت:

”خُداوند قَسَمِ خورده

و فِکرِ خُو ره تَغییرِ نَمیدیه؛

”تُو تا اَبَد پیشوا اَسْتی.“

۲۲ دَ امزی دَلیلِ عیسیٰ ضامِنِ یگِ عهْدِ بهتَرِ
 شُدِه. ۲۳ علاوه ازی تعدادِ پیشوایونِ سابقِ کلو
 بُود، چراکه مرگ مانعِ اِدامِه خدمتِ ازوا موشُد،
 ۲۴ لیکن ازی که عیسیٰ تا اَبَد باقی مومنه،
 پیشوایی شی بے پایان آسته. ۲۵ امزی خاطر او
 میتنه کسای ره که دَ وسیله ازو پیشِ خُدا مییه
 بلده همیشه نجاتِ بدیه، چراکه او همیشه زنده
 یه تا بلده ازوا شفاعت کُنه.

۲۶ چُون مُناسِب بُود که مو امی رقم پیشوا
 میدشتی: مُقدَّس، خالی از حیلِه-و-مَکر، پاک،
 جدا از گُناهکارا و مقام شی بالهتر از آسمونا.
 ۲۷ برخلافِ دیگه پیشوایونِ بزرگ او ضرورت
 ندره که هر روز، اوّل بلده گناه های خود خو و
 بعد ازو بلده گناه های قومِ قربانی تقدیم کُنه،
 چراکه او امی رسم ره یگِ دفعه و بلده همیشه
 دَ جای اُورد وختیکه خود ره دَ عنوانِ قربانی
 تقدیم کد. ۲۸ شریعت، انسان های ضعیف ره دَ
 عنوانِ پیشوایونِ بزرگ مقرر مونه، مگم کلام

قسم که بعد از شریعت آمد، باچه ره مقرر کد
که بلده همیشه کامل شده.

پیشوای بزرگ عهد نو

▲ موضوع مهم چیزای که گفته شد اینی
استه: مو اوطور یگ پیشوای بزرگ دری
که د عالم باله د دست راست تخت حضرت
اعلیٰ شسته^۲ و خدمتگار جایگاه مقدس و خیمه
حقیقی استه که خداوند او ره ایستلجی کده، نه
انسان. ^۳ چون هر پیشوای بزرگ تعیین موشه تا
هدیه ها و قربانی ها ره تقدیم کنه؛ امزی خاطر،
لازم استه که ای پیشوا ام یگو چیز دشته بشه
که تقدیم کنه. ^۴ اگه او د روی زمی موبود، او
حتماً پیشوا نموبود، چون دیگه پیشوایو استه که
مطابق شریعت هدیه ها ره تقدیم مونه. ^۵ اونا
نمونه و سایه چیزای آسمانی ره خدمت مونه،
چون وختی موسی آماده شد که خیمه ره جور
کنه، خدا دزو گفت: ”فکر خو ره بگیر که پگ

چیزا ره مُطابِقِ نُمُونِه جور کُنی که دَ بِلِه کوه
دَز تُو نِشَو دَدِه شُد. " ۶ لیکِن آلی خِدْمَتی که دَ
عیسی دَدِه شُدِه، از خِدْمَتِ لاویا کده کَلو خُوبَتَر
آستِه، دَ امزُو اندازِه که او واسِطِه یگِ عَهْدِ بَهْتَر
از عَهْدِ قَدِیم آستِه، چراکه عَهْدِ نَو دَ بِلِه وعده
های بَهْتَر اُسْتوار شُدِه.

۷ چُون اگِه عَهْدِ اوّل بے عَیْب مَوْبُود، جای
بَلَدِه طَلَب کدُونِ عَهْدِ دِیگِه و جُود نَمِیدَشت.
۸ مگم خُدا دَزُو عَیْب پَیدا مُونِه و دَ بَنی اِسْرَائیل
مُوگیه:

"خُداوند مُوگیه، 'اینه، روزای مییه
که قد خانوارِ اِسْرَائیل و خانوارِ یَهُودا
عَهْدِ نَو بَسْتِه مُونَم.

۹ نِه رَقَمِ عَهْدی که قد بابِه کَلونای
ازوا بَسْتِه کُدم،

دَ روزی که از دِستِ ازوا گِرِفْتُم
تا اُونَا ره از سرزمینِ مِصر بُرو بیَرُم،
چراکه اُونَا دَ عَهْدِ ازمه وفادار نَمَند،

پس ما دَ غَمِ ازوا نَشُدُم،
ای ره خُداوند مُوگیه. ۱۰ و خُداوند
بسم مُوگیه،

عهدی که بعد امزُو روزا قد خانوارِ
اسرائیل بسته مُونُم، اینی آسته:
ما احکام خُو ره دَ فِکرای ازوا قرار میدیُم
و اونا ره دَ دِل های ازوا نَقش مُونُم.
ما خُدای ازوا مُوشُم و اونا قوم مه مُوشه.
۱۱ دیگه هیچ کُدمِ ازوا دَ همسایه
خُو تعلیم نَمیدیه
و دَ برار خُو نَموگیه که ”خُداوند
ره بِنخش،“

چراکه پگِ ازوا از ریزه گِرِفته تا کِته شی
مَره مینخشه،

۱۲ چون ما دَ برابرِ خطا های ازوا رَحِم مُونُم
و گُناه های ازوا ره دیگه دَ یاد
خُو نَمیرُم.“

۱۳ پس وختیکه «عهد نو» گفت، او اولنه ره کهنه جور کد؛ و هر چیزی که کهنه و فرسوده شنه، د زودی از بین موره.

عبادت د خیمه زمینی

۹ عهد اول ام قانون-و-مقررات بلده عبادت و امچنان یگ جایگاه مقدس زمینی دشت. ۲ چون یگ خیمه ایستلجی شد که د اتاق اول شی چراغدان، میز و نان حضور خداوند بود؛ ای اتاق جای مقدس گفته موشد. ۳ و د پشت پرده دوم یگ اتاق دیگه بود که مقدسترین جای گفته موشد. ۴ د منه ازو قربانگاه طلایی بخور خوشبوی و صندوق عهد که از چار طرف قد طلا پوشنده شدد، وجود دشت که د منه صندوق یگ جامک طلایی پُر از «من»، تیاق هارون که شگوفه کدد و د لوح

عهد ایشته شُدُد. ^۵ دَ بِلَه صَنَدُوقِ کِرُوبی های^a
 پُر جلال دَ سِرِ جای کِفاره سایه کُدُد. مگم آلی
 فرصت نییه که دَ باره امزی چیزا دَ تفصیل توره
 بُگی. ^۶ پس ای چیزا امی رقم جای-دَ-جای شُد
 که پیشوایو تا آلی ره دَوامدار دَ اُتاقِ اوّل داخل
 موشه تا خدمت خُوره انجام بَدیه. ^۷ مگم دَ اُتاقِ
 دوّم تنها پیشوای بزرگ داخل موشه، او ام سال
 یگ دفعه و هرگز بدونِ خونی که بلده خود خُو
 و بلده خطاهای نافامیده قوم تقدیم مونه، داخل
 نَموشه. ^۸ دَ امزی رقم روح اَلْقُدس نِشو میدیه
 که تا وختی خیمه اوّل ایسته یه، راه داخل شُدو دَ
 مُقَدَّسَتَرین جای معلومدار نییه. ^۹ ای یگ نمونه
 بلده زمانِ حاضر آسته و نِشو میدیه که هدیه ها
 و قُربانای های که تقدیم موشه، نَمیتنه وِجدانِ
 عِبادت کُننده ره کاملاً پاک کُنه، ^{۱۰} بلکه تنها

^a ۹:۵ بلده معنای «کِرُوبی ها» دَ خُرُوجِ فِصلِ ۲۵، آیه

۱۸ رُجوع کُنید.

قد خوردنی و وُچی کَدنی و طریقه های مُختلِفِ
شُسْتُشوی سر-و-کار دَره. امی دستُورا مرَبوطِ
جِسْمِ اِنسان موشه که فقط تا زمانِ اِصلاحِ اِدامه
دَره.

خُونِ مَسِيح

۱۱ مگم وختیکه مَسِيح دَ عِنوانِ پيشوای
بُزرگِ چيزای خُوب ظاهر شُد، چيزای که فِعلاً
آمده، اُو دَ خيمه بُزرگتر و کاملتر داخل شُد که قد
دِستِ اِنسان جور نَشده يعنی مرَبوطِ ازی خِلقت
نیيه. ۱۲ اُو قد خُونِ نُکه ها و گوسله ها داخل
نَشُد، بلکه قد خُونِ خود خُو یگ دفعه و بلده
همیشه دَ مُقَدَّسَتَرین جای داخل شُدِه نجاتِ اَبَدی
ره بلده مو دَ دِست اُورد. ۱۳ چُون اگه خُونِ بُزا
و نرگاوها و پاش دَدونِ خگشترِ غونجی کسای
ره که ناپاک شُدِه تقدیس مُوکنه تا جِسْمِ ازوا
پاک شُنه، ۱۴ پس چيَقَس کَلوتر خُونِ مَسِيح که
دَ وَسِيلَه روحِ اَبَدی خود خُو ره دَ عِنوانِ قُربانی

بے عیب دَ خُدا تقدیم کد، وِجدان مو ره از کارای
که سُون مَرگ موبره پاک مَوکنه تا خُدای زنده
ره خِدمت-و-عِبادت کُنی!

۱۵ دَ امزی دَلیل مسیح واسِطَه عهدِ نو آسته
تا کسای که کُوی شُده، بِننه میراثِ اَبَدی وعده
شُده ره دَ دِست بیرَه، چُون مَرگِ ازو رُخ دَدَه تا
اونا ره از گُناه های که دَ عهدِ اوّل کده، نِجات
بِدیَه. ۱۶ چُون دَ هر جای که یِگ وصیتِ نامه^a
یه، لازم آسته که مَرگِ وصیتِ کُننده ثابت شُنه،
۱۷ چراکه وصیتِ نامه فقط بعد از مَرگِ اِعتبار
پیدا مونه و تا وختیکه وصیتِ کُننده زنده یه،
وصیتِ نامه اِعتبار ندره. ۱۸ دَ امزی رقم، امو
عهدِ اوّل ام بَدونِ خُون برقرار نَشُد. ۱۹ چُون
وختیکه مَوسى تمامِ احکامِ ره دَ مُطابقِ شریعت
دَ پِگِ مَرْدَمِ اِعلان کد، خُونِ گوسله ها و بَزها

^a ۹:۱۶ دَ جای «وصیتِ نامه» دَ زبونِ یونانی «عهد»

نوشته یه.

ره گرفته قد آو، پاشم سُرخ و علفِ زوفا د بِلَه
 طومارِ عهد[‡] و پگِ مردُم پاش دَد^{۲۰} و گُفت:
 ”ای خُونِ امزُو عهد آسته که خُدا دَز شُمو حُکم
 کده که نِگاه کُنید.“^{۲۱} و امی رقمِ او خُون ره د
 بِلَه خیمه و تمام چیزای که بِلده خِدمتِ اِستِعمال
 موشُد، پاش دَد. ^{۲۲} د مُطابِقِ شریعت، تقریباً
 تمام چیزا قد خُون پاک موشه و بِدُونِ رِیختَنَدُونِ
 خُون، بَخشِشِ و جُودِ ندره.

^{۲۳} پس لازم بُود که نُمونه های چیزای آسمانی
 قد امزی قُربانی ها پاک شُنه، و لے خودِ چیزای
 آسمانی د قُربانی های بَهِتَرِ ازیا ضُرُورَتِ دَره.
^{۲۴} چراکه مِسیح د جایگاهِ مُقَدَّسی داخِلِ نَشُد
 که د وَسِیْلَه دِستِ اِنسانِ جُورِ شُدِه و فقط یگ
 نُمونه جایگاهِ حَقِیْقی آسته، بَلکِه د خودِ عالمِ
 باله داخِلِ شُد تا که آلی بِلده ازمو د حُضُورِ خُدا
 ظاهِرِ شُنه. ^{۲۵} و نه ام مِسیح داخِلِ شُد که خود

‡ ۱۹:۹ خُرُوج ۸-۷:۲۴.

خوره بار بار دَ عنوانِ قُرْبانی تقدیم کُنه، رقمی که پیشوای بزرگ هر سال دَ جایگاهِ مُقَدَّسِ قد خونی داخلِ موشه که از خود شی نیبه. ۲۶ چون دَ او صورت، مسیح باید از شروعِ دُنیا بار بار رنج میکشید. مگم آلی او فقط یگ دفعه دَ زمانِ آخرِ ظاهر شد تا دَ وسیله قُرْبانی خو گناه ره از بین بیره. ۲۷ امو رقم که بلده انسان یگ دفعه مُردو مُقرر شده و بعد از و قضاوت، ۲۸ امو رقم مسیح ام یگ دفعه قُرْبانی شد تا گناه های غدر کساره دَ بله خو بگیره، او دفعه دوّم ظاهر موشه، ولی نه بلده کِفاره گناه ها، بلکه بلده نجات کسای که دَ شوقِ کلو چیم دَ راه شی آسته.

قُرْبانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه

۱ شریعت فقط سایه چیزای خوب
 آسته که دَ آینده آمدنی یه، نه شکل
 حقیقی ازوا. امزی خاطر شریعت هرگز نمیتنه

که قد امزُو قُرْبانی های که سال دَ سال دَوامدار
 تقدیم موشه، کسای ره که بلده عِبادت نزدیک
 مییه، کامل کنه. ^۲ اگه مُوکد، آیا تقدیم کدون
 قُرْبانی ها بند نموشد؟ چُون عِبادت کِننده ها
 یگ دفعه از گناهای خُو پاک موشد و وجدان
 ازوا دیگه احساس گناه نموکد. ^۳ مگم دَ وسیله
 امزی قُرْبانی ها هر سال یگ یادآوری از گناه
 ها موشه، ^۴ چُون امکان ندره که خُون نرگا و ها
 و بُز ها گناه ها ره از بین بُره. ^۵ امزی خاطر
 وختیکه مسیح دَ دُنیا آمد، او گفت:

”قُرْبانی و هدیه طلب نکدی،

مگم یگ جسم بلده مه آماده کدی؛

^۶ از قُرْبانی های سوختنی و قُرْبانی

های گناه راضی نبودی.

^۷ اوخته گفتُم: 'اینه، ما آمدیم،

امو رقم که دَ طومارِ نوشته های مُقدَّس

دَ باره مه نوشته شده،

تا خاست-و-اراده تو ره انجام بدیم،
ای خُدا. ”

۸ اول دَ باله مَوگیه:

”قربانی ها و هدیه ها، قربانی های

سوختنی و قربانی های گناه

طلب نکدی

و نه ام ازوا راضی بودی، ”

اگرچه اونا مُطابقِ شریعت تقدیم موشد.

۹ بعد ازو مَوگیه: ”اینه، ما اَمَدیم تا

خاست-و-اراده تو ره انجام بدُم. ” دَ امزی

حِسَاب اُو عهدِ اولی ره باطل مونه تا دوومی ره

برقرار کنه. ۱۰ و دَ وسیله امزی خاست-و-اراده

خُدا مو از طریقِ قربانی جسمِ عیسیٰ مسیح یگ

دفعه و بلده همیشه تقدیس شدی.

۱۱ هر پیشوا هر روز بلده خدمت ایسته موشه

و امو قربانی ها ره بار بار تقدیم مونه، قربانی

های که هرگز نَمیتنه گناه ره از بین بُره.

۱۲ مگم مسیح وختیکه یگ قربانی دایمی بلده

گناه‌ها تقدیم‌کد، اَو دَ دِسْتِ رَاسْتِ خُدا شِشْت. ۱۳
و امزُو غَیْتِ مَعَطْلِ اَسْتِه تا دُشْمَنایِ اَزُو
تَی پَی زِیْرِ پایِ شی شُنِه. ۱۴ اَو قَد یِگ قُربانی
کَسایِ رِه که تَقْدِیسِ شُدُد، بِلَدِه هَمِیْشِه کَامِلِ
جور کد. ۱۵ رُوحِ اَلْقُدْسِ ام دَزی باره بِلَدِه مو
شَاهِدِی مِیْدِیِه، چُون اَوّلِ مُوگِیِه:

۱۶ ”خُداوند مُوگِه: ای اَمُو عَهْدِ اَسْتِه که

بعد امزُو روزا قَد ازوا بَسْتِه مُونُم:

احکام خُو رِه دَ دِلِ هایِ ازوا قَرارِ مِیْدِیْم

و اَوْنَا دَ فِکْرایِ ازوا نَقْشِ مُونُم.“

۱۷ و بعد ازُو مُوگِیِه:

”ما گُناه‌ها و خَطاهایِ ازوا رِه دِیْگِه

دَ یَادِ خُو نَمِیْرُم.“

۱۸ پَس دَ امزُو جایِ که گُناه‌ها بَخْشِیْدِه شُدِه،

دَ اَوْنَجِی بِلَدِه قُربانی گُناه دِیْگِه جایِ نِیْیِه.

ثابتِ قدم مندو دَ ایمان

۱۹ پس آی برارو، مو اطمینان دَری که دَ وسیله
خونِ عیسی دَ جایگاهِ مُقدَّس داخلِ موشی.
۲۰ مو از طریقِ راهِ نو و زنده که مسیح از
مینکلِ پرده یعنی جسمِ خود خُو بلده مو واز
کده داخلِ موری. ۲۱ آلی که مو یگ پیشوای
بزرگ دَ بله خانه خُدا دَری، ۲۲ بیید که قد
دلِ راست و اطمینانِ کاملِ ایمانِ دلِ های خُو
ره از وجدانِ شریر شُشته و جسمِ های خُو ره
قد او پاک غُسل دده دَ حُضورِ خُدا نزدیک
شنی. ۲۳ بیید، دَ اُمیدی که اقرار کدے بدونِ
دودله شدو او ره محکم بگیری، چون امو که
وعده کده وفادار آسته. ۲۴ و بیید، فکر کنی
که چی رقم مو یگدیگه خُو ره سونِ مُحَبَّت
و اعمالِ نیک تشویق کنی ۲۵ و از جم شدو
دَ جماعتِ ایماندارا غفلت نکنی، امو رقم که
بعضی کسا عادت کده، بلکه یگدیگه خُو ره

تشویق کُنِی، خصوصاً آلی که مینگرید که روزِ
خداوند نزدیک شده مورِه. ۲۶ چون اگه بعد
از حاصلِ کدونِ شِنَاختِ حَقِیقتِ مو قَصداً گناه
کده بوری، دیگه هیچ قُرْبانِی بِلده گناه ها باقی
نَمُومَنه، ۲۷ بَلکِه اِنْتِظَارِ وَحَشْتَنَاکِ قِضَاوَتِ وَ
غَضَبِ آتِشِی که مُخَالِفِیْنِ خُدا ره قُورْتِ مُونِه
باقی مُومَنه. ۲۸ هر کسی که شَرِیعتِ مُوسِی ره
رَد کُنِه، بِدُونِ رَحْم-و-دِلْسوزِی دَ وَسِیْلِه شَاهِدِی
دُو یا سِه شَاهِدِ کُشْتِه مُوشِه. ۲۹ پَس فِکْر کُنِید،
سزاوارِ چِیْقَسِ جَزایِ سَخْتِ تَرِ اَسْتِه کَسایِ که
باچِه خُدا ره تِی پایِ کده و خُونِ عَهْدِی ره که
اونا دَ وَسِیْلِه شِی تَقْدِیسِ شُدِه ناپاکِ حِسابِ
کده و دَ رُوحِ فِیضِ بے اِحْتِرامِی کده! ۳۰ چُونِ
مو اُو ره مِیْنَخَشِی که گُفْت:

”اِنْتِقامِ گِرِفْتو کارِ اِزْمِه یِه، ما جِزا مِیْدِیْم.“

و بَسْمِ گُفْت: ”خُداوند قَوْمِ خُو ره قِضَاوَتِ.“

۳۱ اَفْتَدو دَ دِستایِ خُدایِ زِنْدِه یِگِ چِیزِی
تَرَسْنَاکِ اَسْتِه.

۳۲ روزای سابق ره دَ یاد خُو بیرید، بعد از
 زمانی ره که شُمُو پُرَنُور شُدِه بُودید، شُمُو
 کشمکش های سخت ره قد رنج ها تَحْمُل کدید،
 ۳۳ بعضی وختا دَ پیشِ رُویِ مَرْدُم بے آبرُو و
 آزار-و-اَذیت مَوْشُدید و بعضی وختا یارِ کسای
 مَوْشُدید که اونا گِرِفَتار امزی رقم بدرفتاری
 بُود. ۳۴ شُمُو قد بَنَدی ها هَمَدَرَدی مَوْکدید و
 غارت شُدونِ مال خُو ره دَ خوشی قَبُول مَوْکدید،
 چُون شُمُو مَوْفامیدید که شُمُو دَ عالمِ باله مالِ
 خُو بَتَر و دایمی دَرید. ۳۵ پس اِطْمینان خُو ره از
 دِست نَدید، چراکه اَجَر شِی بَزُرگ آسته. ۳۶ بَلَدِه
 شُمُو لَازِم آسته که صَبَر کُنید تا خاست-و-اِراده
 خُدا ره دَ جای اُورده وعده ره دَ دِست بیرید.
 ۳۷ اَمُو رقم که نوشته یه:

”چُون بعد از یگ وختِ کم،
 اَمُو که اَمَدنی آسته، مییه و
 ناوخت نَموکنه.

۳۸ لیکن شخصِ عادلِ مه دَ وسیله

ایمانِ زندگیِ مَوکُنه،

و اگه کس پس بگرده، جان مه ازو

خوش نموشه.

۳۹ مگم مو از جُمَلِه ازو کسا نیستی که پس

میگرده و از بین موره، بلکه از جُمَلِه کسای

آستی که ایمان دره تا جانِ ازوا نجات پیدا کُنه.

معنی و قُدْرَتِ ایمان

۱ ایمان، اِعتِمادِ دَشتو دَ چیزای آسته

که دزوا اُمیدِ دَری و عقیده دَشتو

دَ چیزای که نَمینگری. ۲ چُون دَ وسیله ایمان

کُنه کلونای مو تعریف-و-توصیف شد.

۳ دَ وسیله ایمان مو موفامی که عالم ها دَ

وسیه کلامِ خُدا شکلِ گَرفته بطوری که چیزای

که دیده موشه، از چیزای که دیده نموشه دَ

و جُود اَمده.

۴ دَ وَسِيلِهِ اِيْمَان، هَايِبِل يِگ قُرْبَانِي خُوبْتَر از
 قُرْبَانِي قَائِن دَ خُدا تَقْدِيم كَد و بَخَاطِرِ اَمْزِي كَار
 شِي شَاهِدِي دَدَه شُد كِه اُو عَادِلِ اَسْتَه؛ خُدا خُود
 شِي دَ بَارَه هَدِيَه هَاي اَزُو شَاهِدِي دَد. بَاوْجُودِ كِه
 اُو مُرْدَه، وِلَه هِنُوز دَ وَسِيلِهِ اِيْمَان تَوْرَه مُوْگِيَه.
 ۵ دَ وَسِيلِهِ اِيْمَان، خَنُوخ دَ عَالَمِ بَالَه بُرْدَه شُد
 تَا مَرَك رَه نَنُگْرَه؛ اُو غَيْبِ شُد، چَرَاكِه خُدا اُو
 رَه پِيْشِ خُو بُرْد. چُونِ پِيْشِ اَزِي كِه اُو بُرْدَه
 شُنَه، دَ بَارَه اَزُو شَاهِدِي دَدَه شُد كِه اُو رِضَايِ
 خُدا رَه حَاصِلِ كَدَه. ۶ وِ بَدُونِ اِيْمَانِ اِمْكَانِ نَدْرَه
 كِه رِضَايِ خُدا حَاصِلِ شُنَه، چُونِ هَر كَسِي كِه
 نَزْدِيكِ خُدا مِيِيَه بَايْدِ اِيْمَانِ دَشْتَه بَشَه كِه اُو
 وُجُودِ دَرَه و اُو كَسَايِ رَه اَجْرِ مِيْدِيَه كِه دَ طَلْبِ
 اَزُو اَسْتَه.

۷ دَ وَسِيلِهِ اِيْمَان، نُوْحِ وَخْتِي اَز جَانِبِ خُدا دَ
 بَارَه چِيْزَايِ كِه تَا اُو غَيْتِ دِيْدَه نَشُدُدِ خَبْرِدَارِ
 شُد، اُو قَدِ خُدا تَرَسِي اِطَاعَتِ كَدَه يِگِ كِشْتِي
 جُورِ كَدِ تَا خَانُوَارِ خُو رَه نِجَاتِ بَدِيَه. دَ اَمْزِي

رقم او دُنیا ره محکوم کد و از طریقِ ایمان عادل حساب شد.^a

^۸ دَ وسیله ایمان، ابراهیم و ختیکه کوی شد، اطاعت کد و سُون امز و جای رفت که او ره دَ آینده دَ عنوانِ میراث دَ دست میورد. باوجود که او نمیدنست کجا موره، او حرکت کد. ^۹ و دَ وسیله ایمان او دَ سرزمینِ وعده شده زندگی کد. او مثلِ که دَ یگ سرزمینِ بیگنه زندگی کنه دَ خیمه ها زندگی کد، رقم از و اسحاق و یعقوب ام که قد از و قتی وارثِ امز و وعده بود دَ خیمه ها زندگی کد. ^{۱۰} چون او چیم دَ راه شاری بود که تاد و دشت، شاری که استاکار و آبادگر شی خدا آسته.

^{۱۱} دَ وسیله ایمان، ساره که سنده بود توانایی ازی ره پیدا کد که شکامتو شنه، باوجود که

^a ۱۱:۷ دَ زیونِ یونانی امی رقم نوشته یه: "دَ امزی رقم او دُنیا ره محکوم کد و وارثِ عدالتی شد که از طریقِ ایمان دَ دست مییه."

عُمر شی تیر شُدُد؛ چراکه او وعده دِهِنده ره
 صَادِق-و-وفادار حِسَاب کد. ^{۱۲} امزی خاطر از
 یگ مرد که مِثِلِ مُرده بُود، نسل دَ وِجُود اَمَد،
 مِثِلِ سِتاره های آسمو کَلو و رِقْمِ رِیگای لب
 دریا بے حِسَاب.

^{۱۳} پِگِ امزیا دَ ایمان فَوْت کد بِدُونِ ازی که
 وعده ها ره دَ دِست بیره، بَلِکِه اونا ره از دُور
 دید و خوش اَمِیدِ گُفت. اونا اِقرار کد که دَ
 رُوی زمی بیگنه و مُسافر بُود، ^{۱۴} چُون کسای
 که امی رِقْمِ توره مُوگیه معلومدار مُونه که دَ
 جُسْتُجوی یگ وطن آسته. ^{۱۵} اگه اونا دَ باره
 سرزمینی فِکر مُو کد که از اُونجی بُر شُدُد، اونا
 فرصت دَشت که پس بوره. ^{۱۶} مگم معلومدار
 آسته که اونا دَ آرزوی یگ سرزمینِ خُوبتر بُود،
 یعنی سرزمینِ آسمانی. امزی خاطر خُدا شَرْم
 شی نَمِیه که خُدای ازوا گُفته شُنه، چُون او
 بَلَدِه ازوا یگ شار آماده کده.

۱۷ دَ وَسِيلَه ايمان، ابراهيم وختیکه آزمایش
 شد، اسحاق ره دَ عِنوانِ قُرْبانی تقدیم کد؛ او
 کسی که وعده ها ره قَبُول کُدد، حاضر شد که
 یگانه باچه خُو ره قُرْبانی کُنه، ۱۸ امو ره که دَ
 باره شی دَ ابراهيم گفته شد: "از اسحاق نسل
 تُو دَ نام تُو کُوی موشه. " † ۱۹ ابراهيم پی بُرُدد
 که خُدا میتنه حتی از مُرده ها انسان ره زنده
 کُنه؛ دَ یگ حساب ابراهيم ام او ره دُوباره دَ
 دِست اُورد.

۲۰ دَ وَسِيلَه ايمان، اسحاق یعقوب و عیسو ره
 دَ باره کارای آینده بَرکت دَد.

۲۱ دَ وَسِيلَه ايمان، یعقوب دَ وختِ مُردون خُو،
 هر کُدمِ بچکِیچای یوسف ره بَرکت دَد و دَ
 حالیکه دَ بالنه حِصّه تِیاق خُو تکیه کُدد خُدا
 ره عِبادت کد.

† ۱۱:۱۸ پیدایش ۲۱:۱۲

۲۲ دَ وَسِيْلِهِ اِيْمَان، يُوْسُفُ دَ اٰخِرِ عُمْرِ خُو دَ
بَارِه بُرْ شُدُوْنِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ اَز مِصْرِ تُوْرِه كُفْتُ وَ
دَ بَارِه اسْتُغُوْنَايِ خُو هِدَايْتِ دَد.

۲۳ دَ وَسِيْلِهِ اِيْمَان، اَتْه-وَ-اِبِه مُوْسَى اُو رِه بَعْد
اَز تَوَلَّدُ شَى بَلَدِه سِه مَاه تَاشِه كَد، چُوْن اُوْنَا دِيْد
كِه اُو يِگ نِلْغِه نُورِبَنْد بُوْد؛ وَ اُوْنَا اَز حُكْمِ پَادِشَاه
تَرْس نَخُوْرْد. ۲۴ دَ وَسِيْلِهِ اِيْمَان، مُوْسَى وَخْتِيْكَه
كُتِه شُد، قَبُوْل نَكْد كِه بَاچِه دُخْتِرِ فِرْعَوْنِ كُفْتِه
شْنِه. ۲۵ اُو اَزَار-وَ-اَذِيْتِ شُدُو قَد قَوْمِ خُدا رِه
پِيْش دَنْسْتِ نِسْبَتِ دَزِي كِه اَز خُوْشِي هَايِ كُناهِ
بَلَدِه يِگ وَخْتِ كَم لِيْذَتِ بُرِه. ۲۶ اُو رَسُوَايِي
بِخَاطِرِ مَسِيْحِ رِه كُنْجِ بَا اَرْزِشْتَرِ دَنْسْتِ نِسْبَتِ دَ
مَال-وَ-دَوْلَتِ مِصْرِ، چِرَاكِه اُو دَ اَجْرِ عَالَمِ اَيْنْدِه
چِيْمِ دُوخْتُد. ۲۷ دَ وَسِيْلِهِ اِيْمَان، اُو مِصْرِ رِه اِيْلِه
كَد وَ اَز قَار-وَ-غَضَبِ پَادِشَاه تَرْس نَخُوْرْد، چُوْن
اُو مِثْلِ كِه خُدايِ نَا دِيْدِه رِه دِيْدِه بَشِه، اُسْتُوَارِ
مَنْد. ۲۸ دَ وَسِيْلِهِ اِيْمَان، اُو عِيْدِ پِصْحِ وَ پَاشِ

دَدونِ خُونِ رِه دَ جَای اُورِد تا نَابُود کُنِنْدِه اَوَلبَاری
 ها دَ بِلِه اَوَلبَاری های اِسْرائیل دِستِ بالِه نَکْنِه.
 ۲۹ دَ وَسِیلِه اِیمان، قَوم از دِربَای سُرْخ تیر شُد،
 مِثْلِ کِه از زَمینِ خُشک تیر شُنِه، مِگَم وختی
 مِصری ها قَصد کد کِه تیر شُنِه، اونا غَرَق شُد.
 ۳۰ دَ وَسِیلِه اِیمان، دِیوالای شارِ اَریحا بَعْد
 ازِی کِه لَشْکَرِ اِسْرائیل هفت روز دَ دَورِ شی
 گشت، چَپِه شُد. ۳۱ دَ وَسِیلِه اِیمان، راحابِ
 فاحِشِه قَد مَرْدَمای نافرمان کُشته نَشُد، چَراکِه
 اُو از جاسوسا دَ صُلح-و-سَلامَتی پذیرایی کُود.
 ۳۲ دِیگِه چِیز خیل بُوگَم؟ چُون وخت نِیستِه کِه دَ
 بارِه جَدعون، باراق، سَامسون، یِفْتاح، داوود،
 سَموئیل و اَنبیا توره بُوگَم، ۳۳ دَ بارِه کَسای
 کِه دَ وَسِیلِه اِیمان، مَمَلکَتِ ها رِه تَصَرُف کد،
 عَدالت رِه بَرقرار کد، و عَدِه ها رِه دَ دِستِ
 اُورِد، دانِ شیرِ ها رِه بَستِه کد، ۳۴ اَتِشِ سَرکَش
 رِه کُل کد، از دَمِ شَمشیرِ نِجاتِ پَیدا کد،
 از ضَعف-و-ناتوانی قُوتِ پَیدا کد، دَ جَنگ

دِلَاوَر شُد و لشکرای بیگنه ره تار-و-مار کد.
 ۳۵ خاتونو مُرده های خُو ره دُوباره زنده پَیدا
 کد. لیکن دِیگرو شِکنجه-و-عذاب شُد، مگم
 ایله شُدو ره قَبُول نکد تا دُوباره-زنده-شُدون
 خُوبتر ره دَ دست بیره. ۳۶ بعضی کسای دِیگه
 تَوَسُطِ رِیشخند شُدو، قَمچی خوردو و حتی دَ
 و سِیلِه زنجیرا و بَندی شُدو آزمایش شُد. ۳۷ اونا
 سنگسار شُد و قد آره دُوپاره شُد و قد شمشیر
 کُشته شُد. اونا پوستای گوسپو و بُز ره دَ جان خُو
 کده گشت-و-گُذار مُوکد، بیچاره، ستم دِیده و
 آزار-و-اَذیت شُدِه بُود. ۳۸ امیا که دُنیا لایقِ ازیا
 ره نَدشت دَ بیابونا، کوه ها، غار ها و سُولاخای
 زمی تیت پَرک شُد. ۳۹ باوجودِ که پگِ امزیا
 بخاطرِ ایمان خُو تعریف-و-توصیف شُد، مگم
 چیزی وعده شُدِه ره دَ دست نَوُرد، ۴۰ چراکه
 خُدا یگ چیزی خُوبتر بلده ازمو پیش بینی کُدد،
 تا اونا بَدونِ ازمو کامل نَشْنه.

تَحْمَلُ و بُرْدْبَارِي

۱۲
۱ پس آلی که امی رقم یگ جَمِ کِثَه^a
شاهِدا دَ گِردِ مَوْ جَمِ شُدِه، بَییدِ که هر
بارِ اِضافی و گُناهی ره که دَ آسانی دَ گِردِ مَوْ پیچ
مُوخوره از خود دُور کُنی و قد صَبِر-و-حَوِصِلَه
دَ مُسابقَه که پیشِ رُوی مَوْ قرارِ گِرفته، بَدوی
۲ و نظرِ خُو ره سُونِ عِیسی که بُنیانگُذار و
کاملِ کُنندهِ ایمان مَوْ آسته بَگِیری، چراکه او
بخاطرِ خوشی که پیشِ رُوی شی قرارِ دَدِه شُد،
مَرگِ دَ بِلَه صَلیبِ ره تَحْمَلُ کده رَسوایی شی ره
نادیده گِرفت و دَ دِستِ راستِ تَخْتِ خُدا شِشت.
۳ دَ باره اَزو که امی رقمِ مُخالفَتِ ره از طرفِ
گُناهکارا دَ ضِدِ خُو تَحْمَلُ کدِ فِکرِ کُنید تا مَنده
و دِلِسرِدِ نَشْنید.

^a ۱۲:۱ دَ جای «جَمِ کِثَه» دَ زِبونِ یونانی «أورِ کِثَه»

نوشته یه.

۴ دَ مُبَارَزِهِ خُو دَ ضِدِ گُناه، شُمُو هَنُوزِ تا
حدی ره مُقاوِمَتِ نَکَدید که خُونِ خُو ره بِرِیزَنید.

۵ و شُمُو اُمُو نَصِیْحَتِ خُداوند ره پُرْمُشت کَدید
که شُمُو ره «بِچِکِیچایِ خُو» مُوگیه،

”باچه مه، اِصلاح-و-تَربِیه خُداوند ره

خار-و-حَقیرِ حِسابِ نَکو

و غِیْتِیکه تُو ره سِرزَنش مُونه

دِلَسردِ نَشُو،

۶ چُونِ خُداوند کَسایِ ره که دوستِ دَره،

اِصلاح-و-تَربِیه مُونه

و هر باچه ره که مَورِدِ قَبُولِ شی

اَسْتِه، قَمچی مِیزنه.”

۷ سَخْتیِ ها ره بِخاطِرِ اِصلاح-و-تَربِیه خُو تَحْمَلِ

کُنید. خُدا قَدِ شُمُو رَقَمِ باچه هایِ خُو رِفْتارِ

مُوکنه، چُونِ کُدَمِ باچه اَسْتِه که آتِه شی اُو

ره اِصلاح-و-تَربِیه نَکنه؟^۸ لَیکِنِ اگِه شُمُو

اِصلاح-و-تَربِیه نَشَنید رَقَمی که پَگِ بِچِکِیچا دَ

اِصلاحِ شُدو شَرِیکِ اَسْتِه، اوختِه شُمُو حِرامزاده

ها اَسْتِيد نَه باچه ها. ^۹ علاوه ازی، مو آته های جسمانی دَشتی که مو ره اِصلاح-و-تَربیه مُوكد و مو اونا ره اِحترام مُوكدی. پس چِیقَس کلوتر باید از آته روحانی^a خُو اِطاعت کُنی تا زنده بُمنی؟ ^{۱۰} آته های مو بَلده یگ وختِ کم مو ره اِصلاح-و-تَربیه کد، امو رقم که دَزوا خُوب معلوم شُد، مگم خُدا مو ره بخاطرِ فایده مو اِصلاح-و-تَربیه مُونه تا دَ قُدوسیتِ ازو شَرِیک شنی. ^{۱۱} هر اِصلاح-و-تَربیه دَ غَیتیکه انجام مُوشه دَر دَآور اَسته، نَه خوشایند؛ مگم پسانتر دَ امزو کسای که دَ وسیلَه شی تَربیه شُده، ثمرِ آرامبخشِ عدالت میدیه.

^{۱۲} امزی خاطر دِستای ضعیف و زانوهای سُسْت خُو ره قوی کُنید. ^{۱۳} و بَلده پایای خُو راه

^a ۱۲:۹ دَ جای «آته روحانی» دَ زبونِ یونانی «آته روح

ها» نوشته یه.

های راست جور کنید تا کسی که لنگ آسته از
راه بُر نشنه، بلکه شفا پیدا کنه.

باخبر کدو دَ باره پس رفتو سون گناه

۱۴ دُمبالِ صلح-و-صفا قد پگِ مردُم بشید و
بلده مُقدَّس شدو کوشش کنید که بدونِ ازی
هیچ کس مولا ره نمینگره. ۱۵ هوش خور ره
بگیرید که هیچ کس دَ مینکل شمو از فیضِ
خدا محروم نشنه و هیچ ریشه تلخ کته شده
باعثِ رنج-و-مُشکلاتِ نشنه و دَ وسیله شی
غدر کسا آلوده نشنه. ۱۶ توخ کنید که هیچ
کس فاسق و بے حیثیت نشنه، رقمِ عیسو که
حقِ اولباری خور ره دَ یگ وخت نان سودا کد،
۱۷ چون شمو میدنید که بعد ازو ام او خاست
که صاحبِ برکت شنه، مگم رد شد، چراکه راه
پس گشت بلده شی نبود، باوجود که قد آودیده
دَ جستجوی شی بود.

۱۸ شُمُو نَزْدِيكِ كَوْهِي نَمَدِيدِ كِه كَسِ بَتْنِه
 دَزُو دِسْتِ بَزْنِه، كَوْهِي كِه اَلَنِكِه اَتَش، تَرِيكِي،
 تِيرَكِي، بَادِ شَدِيدِ ۱۹ وَ صَدَايِ شِيپُورِ دَشْتِه بَشِه
 وَ اَوَازِ كَلَامِي كِه شِنُونَدِه هَا زَارِي كَد كِه دِيكِه
 قَد اَزُوا تَوْرِه كُفْتِه نَشْنِه. ۲۰ - چُون اَوْنَا تَابِ
 اَمْرُو حُكْمِ رِه اَوْرَدِه نَتَنِسْتِ كِه كُفْتِه شُدُد: "حَتِي
 اَكِه يَكِ حَيَوَانِ اَمِ دَ كَوِه دُكِه بُوخُورِه، اُو بَايْدِ
 سَنِكْسَارِ شُنِه." ۲۱ اَمُو مَنظَرِه دَ اَنْدَازِه تَرَسْنَاكِ
 بُوْد كِه مُوسَى كُفْت: "مَا اَز تَرَسِ مِيَلَرُْم."
 - ۲۲ دَ حَقِيْقَتِ شُمُو نَزْدِيكِ كَوِه صَهِيوْنِ كِه
 شَارِ خُدَايِ زِنْدِه اَسْتِه اَمَدِيدِ، يَعْنِي دَ اَوْرُشَلِيمِ
 اَسْمَانِي وَ دَ مَجْلِسِ مَلَايِكِه هَايِ بَعِ حِسَابِ،
 ۲۳ دَ جَمَاعَتِ اَوَّلْبَارِي هَايِ كِه نَامِ هَايِ اَزُوا دَ
 عَالَمِ بَالِه نُوشْتِه شُدِه، دَ پِيَشِ خُدَايِ كِه قَاضِي
 يَكِ اَسْتِه، دَ پِيَشِ اَرُوَاحِ مَرْدُمَايِ عَادِلِ كِه كَامِلِ
 شُدِه، ۲۴ دَ حُضُورِ عِيَسَى وَ اَسِيْطِه عَهْدِ نَوِ وَ دَ

پیشِ خُونِ پاشِ دَدِه شُدِه که از خُونِ هابیلِ کده
توره خُوبترِ مُوگيه. ^a

^{۲۵} توخ کُنید که امزُو که توره مُوگيه رُوی گردو
نَشْنید، چُون اگه کسای که امزُو که دَ رُوی زمی
توره گُفت رُوی گردو شُد و دُوتا نَتَنِست، پس مو
چَطور مِیتنی دُوتا کُنی اگه امزُو که از آسموتوره
مُوگيه رُوی گردو شُنی؟ ^{۲۶} دَ اُو غِیت آوازِ ازُو
زمی ره تکان دَد، مگم آلی اُو وعده کده که "ما
یگ دفعه دِیگه نه تنها زمی ره، بلکه آسمو ره
ام تکان میدیم." ^{۲۷} امی عبارت «یگ دفعه
دِیگه» سُون از بِن رفتونِ چیزای اِشاره مونه
که تکان پدیز آسته -- یعنی چیزای که خَلق شُدِه
-- تا چیزای که تکان ناپدیز آسته، باقی بُمنه.
^{۲۸} پس، ازی که مو پادشاهی تکان ناپدیر ره دَ
دِست میری، بیید که شُکرگزاری کُنی و خُدا ره
^a ۱۲:۲۴ یعنی خُونِ عیسی! مسیح که بلده بخششِ گناهها
ریختنده شُد از خُونِ هابیلِ کده که بلده اِنْتِقَام فریاد مُوكد،
توره خُوبترِ مُوگيه.

قد ترس و احترام بطوری عبادت کنی که قابل قبول ازو بشه، ۲۹ چون خدای مو آتشی آسته که موسوزنه.

نصیحت های آخری

۱۳ بیلید که مُحَبَّتِ برادرانه شُمو برقرار بشه. ۲ دَ یاد شُمو بشه که از بیگنه گو مهمون نوازی کنید، چراکه امزی طریق بعضی مردُم نافامیده از ملایکه ها مهمون نوازی کده. ۳ بندی ها ره دَ یاد خُو بیرید مثلِ که بُگی شُمو ام قد ازوا بندی آستید؛ کسای ره که آزار-و-آذیت موشه دَ یاد خُو بیرید، رقی که بُگی خودون شُمو آزار-و-آذیت موشید. ۴ رابطه زن-و-شویی باید دَ وسیله پگ احترام شنه و جاگه شی دُور از ناپاکی بشه، چراکه خُدا آدمای فاسق و زناکار ره قضاوت مونه. ۵ زندگی خُو ره از پُول دوستی دُور نگاه کنید و دَ چیزی که دَرید قِنَاعَت کنید، چراکه خُدا گفته: "تُو ره

هرگز ایله نَمِيدُم و تنها نَمِيلُم. ” ۶ پس مو قد
اطمینان مَوگی:

”خداوند مَدَدگار مه آسته، ما ترس

نَمُوخوَرُم.

انسان دَ خِلاف مه چیز کار میتنه؟”

۷ رهبرای خُو ره دَ یاد خُو بیرید، امو کسای
ره که کلامِ خُدا ره دَز شُمو بیان کد؛ دَ باره
نتیجه زندگی ازوا فکر کُنید و از ایمان ازوا
سرمشق بگیرید. ۸ عیسیٰ مسیح دِیروز، امروز
و تا اَبَد امو آسته. ۹ دَ وسیله تعلیمای مُختلف
و بیگنه هر طرف بُرده نَشْنید، چُون بلده دِل
های مو بهتر آسته که دَ وسیله فیضِ خُدا قوی
شُنه، نه دَ وسیله مُقررات دَ باره خوراک ها که
بلده اجرا کُننده ها کُدم فایده نَرَسند. ۱۰ مویگ
قربانگاه دَری که خدمتگاری خیمه مُقدّس حق
نَدره که از قربانی ازو بُخوره. ۱۱ چراکه جَسَدای
امزو حیوانای که پیشوای بزرگ خُون ازوا ره دَ
عنوانِ قربانی گناه دَ جایگاهِ مُقدّس موبره، دَ

بُرونِ خیمه‌گاه سوختنده موشه. ۱۲ امزی خاطر
 عیسیٰ ام دَ بُرونِ درگه شار رنج-و-عذاب کشید
 تا قوم ره قد خونِ خود خو تقدیس کنه. ۱۳ پس،
 بیید که دَ بُرونِ خیمه‌گاه دَ پیشِ ازو بوری و امو
 رسوایی ره تَحْمَلِ کُنِی که او دید. ۱۴ چون دَ
 اینجی مو شارِ دایمی نَدَری، بلکه چیم دَ راهِ
 شاری آستی که آمدنی یه. ۱۵ آلی بیید که دَ
 وسیله عیسیٰ دَوامدار قُربانی حمد-و-ثنا ره دَ
 خُدا تقدیم کُنِی، یعنی ثَمَرِ لب های خُو ره که
 نامِ ازوره اقرار مَوکُنه. ۱۶ انجام دَدونِ کار نیک
 و خیرخواهی ره از یاد خُو نَبَرید، چون خُدا امزی
 رقم قُربانی ها خوش موشه. ۱۷ از رهبرای خُو
 اِطَاعَتِ کُنِید و تابع ازوا بَشَید، چراکه اونا از
 جانای شُمو نِگاهوانی مونه و دَ حُضُورِ خُدا
 حساب ده آسته. پس بیید که اونا ای کار ره
 قد خوشی انجام بَدیه نَه قد آه-و-نالَه، چون
 آه-و-نالَه ازوا بَلَدَه شُمو فایده‌مند نییه.

۱۸ بَلَدِه مَو دُعَا كُنَيْد، چُون مَو مُطْمَعِن اَسْتِي
 كه وِجْدَانِ پَاك دَرِي و ميخاهي كه دَ تَمَامِ كَارَا
 صَادِقَانِه رِفْتَار كُنِي. ۱۹ مَا دَ تَاكِيْدِ كَلُو از شُمُو
 خَاهِشِ مُونِم كه دُعَا كُنَيْد تا مَا زُوْدْتَر دُوْبَارِه دَ
 پِيْشِ شُمُو اَمْدِه بِيْتَنِم. ۲۰ خُدَايِ صُلْح-و-سَلَامَتِي
 كه چوپونِ بَزْرُگِ گوسپندو، يعنِي مَوْلَايِ مَو
 عِيْسَى رِه دَ وَسِيْلَه خُونِ عَهْدِ اَبْدِي از مُرْدِه هَا
 دُوْبَارِه زِنْدِه كَد، ۲۱ شُمُو رِه قَد هَر چِيْزِ خُوْب
 مُجَهْز كُنِه تا شُمُو خَاسْت-و-اِرَادِه اَزُو رِه دَ جَايِ
 بِيْرِيْد. اُو هَر چِيْزِي رِه كه دَ نَظَرِ شِي خُوْب مَعْلُوم
 مَوْشِه دَ وَسِيْلَه عِيْسَى مَسِيْحِ دَ وِجُوْدِ مَو اَنْجَامِ
 بِيْدِيِه. بَزْرُگِي-و-جَلَالِ تا اَبَدِ اَزُو بَاَد. اَمِيْن.

۲۲ اِي بَرَارُو، از شُمُو خَاهِشِ مُونِم كه اِي تَوْرِه
 نَصِيْحَتِ اَمِيْزِ مَرِه تَحْمَلِ كُنَيْد، چُون مَا بَلَدِه شُمُو
 بَطُوْرِ مُخْتَصَرِ نُوْشْتِه كَدَم. ۲۳ مَا مِيخَايِم شُمُو
 پِي بِيْرِيْد كه بَرَارِ مَو تِيْمُوْتَاوْسِ از بَنْدِ اَزَادِ
 شُدِه. اِگِه اُو زُوْدِ بِيِيِه، مَا قَدِ اَزُو قَتِي دَ دِيْدُوْنِ
 شُمُو مِيِيْم.

۲۴ تمام رهبرای خُو و پگِ مُقَدَّسین ره سلام
بُگید. ایماندارای که از ایتالیا آسته دز شُمو
سلام مُوگیه.

۲۵ فایضِ خُدا نصیبِ پگِ شُمو شُنه. آمین.